

Opera suspicionată (OS)**Suspicious work****Opera autentică (OA)****Authentic work**

OS	MITRA, Mariana. The Necessity and Importance of Preventing Crime in Contemporary Society, <i>Management Intercultural</i> , Volumul XVII, Nr. 1 (33), 2015, p.217-223.
OA	FLORIAN, Gheorghe. Avem criminalitatea pe care nu vrem să o prevenim. <i>Revista de criminologie, penologie și criminalistică</i> . nr. 1/2008, p. 149-151. Disponibilă la: http://www.mpublic.ro/jurisprudenta/publicatii/avem_criminalitate.pdf

Incidența minimă a suspiciunii / Minimum incidence of suspicion

p.222:32s - p.222:50s	p.150:01 - p.150:11
p.222:07d - p.222:17d	p.150:43 - p.150:49
p.222:18d - p.222:54d	p.151:17 - p.151:38

Fișa întocmită pentru includerea suspiciunii în Indexul Operelor Plagiate în România de la
Sheet drawn up for including the suspicion in the Index of Plagiarized Works in Romania at
www.plagiate.ro

Argumentarea calificării

Nr. crt.	Descrierea situației care este încadrată drept plagiat	Se confirmă
1.	Preluarea identică a unor pasaje dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
2.	Preluarea identică a unor pasaje dintr-o operă autentică publicată, care sunt rezumate ale unor opere anterioare operei autentice, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
3.	Preluarea identică a unor figuri dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
4.	Preluarea identică a unor poze dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
5.	Preluarea identică a unor tabele dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
6.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin includerea unui nou autor sau de noi autori fără contribuție explicită în lista de autori	
7.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin excluderea unui autor sau a unor autori din lista inițială de autori.	
8.	Preluarea identică de pasaje dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
9.	Preluarea identică de figuri sau reprezentări grafice dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
10.	Preluarea identică de tabele dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
11.	Preluarea identică a unor fragmente de demonstrație sau de deducere a unor relații matematice care nu se justifică în regăsirea unei relații matematice finale necesare aplicării efective dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
12.	Preluarea identică a textului unei lucrări publicate anterior sau simultan, cu același titlu sau cu titlu similar, de un același autor / un același grup de autori în publicații sau edituri diferite.	

13.	Preluarea identică de pasaje ale unui cuvânt înainte sau ale unei prefețe care se referă la două opere, diferite, publicate în două momente diferite de timp.	
-----	---	--

Mariana MITRA
Ovidius University of Constanta
Faculty of Law and Administrative Sciences

THE NECESSITY AND IMPORTANCE OF PREVENTING CRIME IN CONTEMPORARY SOCIETY

Essay

Keywords:

crime,
danger,
society sanctions,
law order

Abstract

Crime and criminality are undisputed socio-legal phenomena, existing in human society since ancient times. Each of us has a social behavior, according to or inconsistent with the general value system imposed by the dominant social group leader. No matter how optimistic we are, no matter how inventive and visionary we become, we must be realistic and objective and realize that the danger of crime will never go away, and that it is our duty to identify the best measures on reducing crime.

We must not think that being visionary and shaping a society without crime, a society where the rule of law and the respect of social values are a way of life for us all, is a utopia. A safe society, a higher life quality, should be our target and we should make everything in order to achieve it.

în materie de drept penal atât de către România, cât și de către celelalte state semnatare.

Potrivit Convenției, cooperarea României cu alte state în privința investigațiilor și procedurilor se va conforma prevederilor instrumentelor internaționale pertinente, în materie penală sau ale angajamentelor de uniformizare a legislației, precum și ale dreptului național. Documentul tratează problemele de cooperare internațională, prezentând modul de aplicare a măsurilor de înțajutorare, extrădare și comunicare de informații spontane.

Conform cu dispozițiile Convenției, părțile își acordă ajutor reciproc, pentru a trata fără întârziere cererile provenind de la autoritățile abilitate, în virtutea legilor lor naționale, și desfășoare urmărirea penală în cazul infracțiunilor din câmpul de aplicare respectiv. Înțajutorarea poate fi refuzată dacă partea solicitată consideră că acceptarea cererii ar putea atinge interesele fundamentale, suveranitatea națională, securitatea națională sau ordinea publică. Nu se va putea invoca secretul bancar pentru a se justifica refuzul de cooperare, în virtutea capitolului IV din Convenție.

Perfecționarea cooperării interstatale în combaterea crimei organizate și a corupției implică un proces complex de integrare, într-un sistem cu două componente fundamentale: legislația în domeniu și instituțiile specializate.

Concluzii.

Iluzia că poate exista o societate fără criminalitate s-a risipit demult. Noul model social trebuie să includă criminalitatea ca o constantă, cu tot ce decurge de aici: personal specializat, penitenciare suficiente, un institut de criminologie, studii și cercetări, programe diferențiate de prevenire, informarea și educarea publicului, fonduri pe măsura eforturilor, o fundație publică pentru prevenire, legislație adecvată, cooperare internațională.

O ar fi un institut de criminologie este mai puțin credibil atunci când se angajează să apere cetățenii și bunurile lor, granițele și ordinea de drept, și menține un climat social liniștit, și impune legea în situații de o mare diversitate. Aceasta se impune pentru că autoritățile au nevoie să înțeleagă mai întâi fenomenele pentru a putea gestiona probleme atât de complexe precum criminalitatea.

Prevenirea social dezvoltă programe de ameliorare precoce a competențelor de viață ale minorilor, de eliminare a curenților parentale, de crearea condițiilor pentru o bună evoluție intelectuală și morală a familiei, de îmbogățire a mediului educativ în care trăiesc copiii. Aștepturii civilizate, a respecta regulile, a-și controla agresivitatea, a-și impune și fiu bun cu cei din jur, a fi cooperant, a-și prețui pe cei apropiați și nu sunt

achiziții atât de facile pe cât par la prima vedere. Cu cât vulnerabilitatea socială a copiilor și părinților este mai mare, cu atât riscul apariției și menințării conduitei antisociale este mai amplu. Când ești convins că nu ai valoare și nici viitor, conduita morală este considerată un lux inutil.

O strategie amplă de prevenire trebuie să clarifice foarte repede o serie de probleme fundamentale: tendințele și cauzele criminalității în țară și în lume, sursele vulnerabilității sociale și individuale, izvoarele tradiționale ale ordinii sociale, modalitățile creșterii unei culturi adecvate, ideile de prevenire, domeniile și principiile care fundează programele de prevenire, necesitatea acțiunilor proactive, calitatea penalității actuale, limitele sistemului penitenciar, elaborarea reglementărilor naționale corespunzătoare.

Întregul efort de prevenire are în centrul său o diversitate de programe pentru copii și familii, pentru colici și comunități, pentru victime, pentru deținuți, pentru minorități și imigranți etc., dar și programe înalt specializate în domeniul toxicomaniei, corupției, crimei organizate, mediului natural și construit (unele există deja dar nu se bucură de o coordonare generală adecvată). Activitatea de prevenire nu poate fi eficientă în orice condiții: este nevoie de statistici uniforme, de o legislație incisivă, de o reflectare obiectivă în mass-media, de evaluarea corectă a nevoilor locale, de implicarea cetățenilor și a sectorului privat.

Prevenirea se realizează cu participarea unor ample categorii de oameni, nebănuite la prima vedere: corpul profesoral din toate categoriile de colici, arhitecții care trebuie să proiecteze spații de locuit ușor de supravegheat și care să încurajeze viața în comun, persoanele care pot deveni victime, martorii întâmplători care asistă la scene conflictuale, familiile tinere care au dificultăți, poliștii, al căror rol pacificator devine din ce în ce mai amplu, personalul din penitenciare și toate categoriile de deținuți, portarii și chelnerii din baruri, discotecă și restaurante, responsabilii cu iluminatul străzilor, patronii de firme sincere interesați de siguranța instituțională și de diminuarea pierderilor produse de sustrageri de tot felul.

Prevenirea nu este doar opera unui specialist, ci ea solicită efortul tuturor. Dincolo de recomandări foarte limitate, ea implică apelul la o schimbare de mentalitate. O societate unde se reînnoiește comunicarea, unde constrângerile sunt suplimentare, unde omul este luat constant în considerație va refuza violența. Refuzând această sfidare, se va naște o lume fără violență, dar mai liniștită. La sfârșitul secolului XX și începutul noului mileniu, inițiativele și demersurile organizațiilor internaționale pentru perfecționarea cooperării interstatale în combaterea crimei organizate și a corupției constituie oportunități esențiale pentru

România și structurile Ministerului Internelor și Reformei Administrative.

Bibliografie

1. Tudor Amza, “*Criminologie*”, Editura Lumina Lex, București, 1998.
2. Valerian Cioclei, “*Manual de Criminologie*”, Editura AllBeck, București, 1998.
3. Aurel Dincu, “*Bazele Criminologiei*”, Editura Proarcadia, București, 1993.
4. Vasile Dobrinou, “*Corupția în Dreptul Penal*”, Editura Atlas Lex, București, 1995.
5. Nicolae Ecobescu, “*Manualul Consiliului European*”, București, Centrul de informare și documentare al Consiliului European la București, 1999.
6. Gheorghe Nistoreanu, Costic P un, “*Criminologie*”, Editura Didactic și Pedagogic , București, 1995.
7. Rodica Mihaela St noi, “*Criminologie*”, Ediția a III-a, Editura Oscar Print, București, 1998.
8. Costic Voicu, “*Acțiunile teroriste și implicațiile acestora asupra securității naționale a României*”, Editura M.I., 1996.